

- stwierdzenie nieważności i niezgodności z prawem aktu lekarskiego z dnia 13 lipca 2004 r. zakazującego wnoszącemu odwołania wstępu na teren budynków Komisji, ponieważ nie stanowi on odpowiednio uzasadnionej decyzji organu powołującego;
- stwierdzenie nieważności aktu urzędnika Komisji z dnia 22 września 2004 r. przedłużającego rzekomo przymusowe urlopowanie wnoszącego odwołanie z powodu niezdolności do pracy o kolejnych sześć miesięcy oraz podjętych następnie środków opartych na dokumentach urzędnika organu powołującego z czerwca 2004 r.;
- uwzględnienie pozostałych żądań podniesionych w skardze w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej popełnił błąd opierając swoje orzeczenie na niewłaściwej podstawie prawnej, mianowicie na art. 59 regulaminu pracowniczego dotyczącego przymusowego urlopowania pracownika z powodu niezdolności do pracy, podczas gdy zdaniem wnoszącego odwołanie Komisja naruszyła art. 86 regulaminu pracowniczego oraz jego załącznik IX, jak również przepisy regulujące przebieg dochodzeń administracyjnych o postępowania dyscyplinarnych. Ponadto wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo wnoszącego odwołanie do obrony, art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, jak również zasadę sprawiedliwego procesu orzekając na podstawie niekompletnych akt i nie ustosunkowując się do zarzutu istnienia równoległej dokumentacji. Wnoszący odwołanie podnosi również naruszenie przez Sąd do spraw Służby Publicznej art. 8 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności w związku z wydaniem orzeczenia na podstawie nieprawdziwych dowodów. Ponadto w zaskarżonym wyroku Sąd do spraw Służby Publicznej nie zajął stanowiska w kwestii żądania wznowienia postępowania. Wnoszący odwołanie podnosi również, że Sąd do spraw Służby Publicznej w sposób niezgodny z prawem zaniechał wywiedzenia konsekwencji prawnych z zarzutu braku kompetencji urzędnika Komisji, który wydał decyzję o przymusowym urlopowaniu wnoszącego odwołanie ze względu na niezdolność do pracy, podczas gdy zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd powinien był je wywieść stwierdzając nieistnienie tej decyzji ze względu na brak kompetencji wydającego ją podmiotu oraz brak uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — IPK International — World Tourism Marketing Consultants przeciwko Komisji

(Sprawa T-41/07)

(2007/C 82/99)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: IPK International — World Tourism Marketing Consultants (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Pitschas)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 4 grudnia 2006 r. C (2006) 6452 w sprawie odzyskania środków w wysokości 318 000 EUR wraz z odsetkami za zwłokę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca zwraca się przeciwko decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2006 r. C (2006) 6452 w sprawie odzyskania środków, które skarżąca otrzymała na projekt ECODATA jako zaliczkę przed cofnięciem decyzji udzielającej zamówienie. Decyzja ta wydana została na podstawie art. 256 WE.

Uchylenie decyzji w sprawie przyznania pomocy na utworzenie bazy danych turystyki ekologicznej w Europie nastąpiło w drodze decyzji Komisji z dnia 13 maja 2005 r. i zostało zaskarżone przez skarżącą do Sądu Pierwszej Instancji (zob. sprawa T-297/05).

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z prawem. Oparta jest ona sprzecznej z prawem decyzji uchylającej i automatycznie podziela sprzeczność z prawem tej decyzji. Ponadto jest ona jednostronnym aktem prawnym, chociaż podnoszone tą decyzją roszczenie ma charakter umowny i z tego powodu może być dochodzone jedynie w drodze cywilnoprawnej przed właściwymi sądami krajowymi państwa członkowskiego.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Dow Chemical i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-42/07)

(2007/C 82/100)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: The Dow Chemical Company (Midland, Stany Zjednoczone), Dow Deutschland Inc. (Schwalbach, Niemcy), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Schwalbach, Niemcy), Dow Europe GmbH (Horgen, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci D. Schroeder, P. Matthey, T. Graf)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- The Dow Chemical Company wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji, w zakresie, w jakim jest ona jej adresem;